

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 4686

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

957

P A T R I S T I C I .

958

Codex:

*Larga sed indiguis.
Huic obiectioni tue.
Videbantur cui scriberet.
Ut a doctioribus solum.
Nec parum dedit indicii.*

Praeterea tota περιποτη: *Volo enim completo — in capite praeponi.* in Editis interjecta est inter verba: *simul agnoscerent, et: te non ob aliam &c. quam rectius cum Codice inde exemptam post verba: facilius apprebendant, collocabimus.*

CCCCXIV.

U. 620 Codex membraneus lat. Sec. X. Folior. nunc 109. f. max. magnifice exaratus, Schematibus picturatis et minio illustris, quondam Monasterii antiquissimi Brzegno-viensis O. S. B. in Bohemia, unde J. Alex. Brassicanus, ut solebat,

Rex Regum Dominus Mundum Dicione Gubernans &c.

Declarationis: *O Christe Salvator Rex Regum &c. Integerimus primum Codex amputatam sibi improba forifice Figuram IV. et XV. dolet, ut videre est ad fol. 18. et 44. Lectionem non usque quaque laudem, licet sint quaedam, quae editionem Colon. Opp. omn. 1626. T. I. emendent. Ita L. II. c. 27. p. 348. pro: et nova omnia perficias, rectius Noster: et nova omnia pacificas.*

Editio:

*Larga sed indignis.
Hujus obiectioni tuæ.
Videbatur scriberet.
Ut a doctioribus solum.
Nec parum dedit iudicii.*

elicuit, a quo ad Joh. Fabrum Praefulem nostrum devolutus est, complectitur Magnentii Rabani Mauri laboriosissimum Opus II. Libris constans de Laudibus S. Crucis, quale Vol. I. P. 1. col. 1024. dedi. Absunt in Exemplo praesenti Πλατεγα illa Poetica ibi indicata, statimque fit initium a Figura Ludovici Imp. quam ejus *Expositio*, et tum *Prologus* excipit. Nescio tamen, qui factum, ut haec omnia praecedat Figura Operis nona cum sua Declaratione, quae tamen iterum ordine suo fol. 29. rite recurrit. Initium Versuum Figure I.

CCCCXV.

Codex chartaceus lat. Sec. XIV. u. 533 Folior. 146. 4. per duas angustas columnas scriptus et rubricis distinctus Sequentia complectitur: I. *Incipit liber de libero arbitrio, seu, ut in calce explicatur, Anselmi Cantuar. Archiep. de concordia Prescientie Predestinationis et gracie dei cum libero arbitrio. Ita nempe: De tribus illis questionibus in quibus dei prescientie &c. Ut in edit. Paris. 1721. p. 123.*

f.

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 4686

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

959

C O D I C E S

960

f. sed Editio haec e Codice perfici posse videtur. Nam mox in ingressu aperire tentabo magis Anselmi modestiam refert, quam aperire curabo; dein statim inter praescientia Dei liberum arbitrium ponendum et; atque paullo post legendum: impossibile est, simul esse Praescientiam Dei, quae omnia praevidebat, et aliqua fieri per libertatem arbitrii &c. Textus noster nulla Capitum divisione integer decurrit.

II. fol. 13. p. 2. sequitur *Augustinus ad matrem*. Initium: *Tue non immemor petitionis o carissima mater* &c. Vide, quae de spurio hoc foetu, jam Adelhero, jam Bedae inscripto dixi Vol. I. P. 1. col. 797. et P. 2. col. 2115. item hoc jam Vol. Hic Bohemum Librarium habuit, qui fol. 19. p. 2. minio adjecit: *Ihesu christe pomoz naz*, id est, adjuva nos.

III. fol. 22. p. 2. *Incipit alter Tractatus de Suffragijs mortuorum ualde bonus*. Articulis X. exponitur, qui, per quos, ubi, quibus Suffragiorum generibus expurgari possint. Omnes piis fabellis scatent. Initium est: *Commemoracio omnium fidelium defunctorum semel in anno est fieri instituta in ecclesia* &c. autorque dicitur Petrus Damyanus. Finis: *et ipsum de medio abstulerunt et sic finitur tractatus pulcer*. Scriptus dicitur *feria sexta in festo sancti Mauricii*.

IV. fol. 26. ut e calce petendum, *Liber beati anzelmi de Mensuracione crucis*. Init: *Quoniam iubente filio tuo christo: Perfechi esto-*

te &c. Extat quidem in edit. cit. p. 494. sed editor Gerberonius in Censura praevia negat esse Anselmi, quia in nullis Mss. reperitur, quia c. 5. Bernardum citat, quia c. 1. formulam *ex condigno* adhibet Seculo primum XIII. natam. Respondeo, Exemplar praeiens Caesareum certe esse msptum; in eo non citari Bernardum, sed locum ita habere: *Unde quanto benignius de illo, tanto indignius de me cogor sentire*, quem sensum si posterius adoptavit Bernardus, salvo id Anselmi jure fecisse, demum in Cod. nostro c. 1. a prima manu legi *ex digno* et τὸ con non nisi in margine adjectum esse; dato vero etiam, Formulam mereri *ex vel de condigno* Seculo demum XIII. apud Theologos invaluisse, neminem negaturum, sensum illius in Ecclesia semper extitisse, priumque fortasse, qui illum dicta formula exprimeret, fuisse Anselmum, a quo tanquam duce suo posteriores Scholastici facile illam adoptarint. Itaque me quidem volente nemo illum de possessione hujus Tractatus deturbabit.

V. fol. 31. *Incipit alter de venenis viciorum Tractatus satis bonus*. Initium est: *Racio veneni potissime peccato conuenit cum prioritate originis, cum uniuersitate infeccionis, cum difficultate cure et medicaminis &c. Agitur de VII. Vitiis capitalibus ita, ut unum quodque comparetur Animali venenato, eique adponatur Remedium. Ita*

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 4686

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

961

P A T R I S T I C I .

962

<i>Superbia</i>	<i>habet venenum</i>	<i>Basilisci</i> , et curatur <i>Humilitate.</i>
<i>Invidia</i>		<i>Aspidis</i> <i>Caritate.</i>
<i>Ira</i>		<i>Bufonis</i> <i>Patientia.</i>
<i>Acedia</i>		<i>Cicutae</i> <i>Prudentia.</i>
<i>Avaritia</i>		<i>Araneae</i> <i>Restitutione.</i>
<i>Gula</i>		<i>Serpentis</i> <i>Abstinentia.</i>
<i>Luxuria</i>		<i>Viperae</i> <i>Continentia.</i>

Cum *Cicutam* Noster e *Plinio* describat vermem villosum corroden- tem frondes arborum &c. repone *Erucam*. Ad calcem Opusculi: *Explicit venenum uiciorum Domini illius qui comparauit Anno Domini Millesimo Trecentesimo nonagesimo primo. Sabbato in festo sancte Martbe virginis gloriose. Laus tibi christe quoniam finitur libellus iste.* Autorem ignoro.

VI. fol. 44. *Tractatus*, ut in calce, de sacramentis satis utilis. Catechesin dic, cuius initium: *Misericors et miserator dominus, cuius misericordie non est numerus &c.* De Eucharistia v. g. quaeritur: *Quare non laycis datur istud sacramentum sub duplice specie?* et respondeatur: *Tres sunt cause primo, quia possent credere quod totus christus non esset sub utraque specie, 2º propter periculum quia de facili posset effundi sanguinis, 3º ut ueritas respondeat umber, quia in lege nichil habebant non offerentes de libamine.*

VII. fol. 55. p. 2. *Incipit alter liber beati Bernhardi de interiori homine satis bonus.* Nontantum non *Bernhardi*, ne quidem hoc titulo, sed, ut rectius in calce, *Meditationes.* Extant inter subposita Bernardo T. V. Edit. Maur. col. 319. hoc initio: *Multi multa sciunt et*

Denis Codd. Theol. V. II. P. I.

se ipsos nesciunt &c. Apud *Hugonem de S. Viel.* constituunt *Librum IV. de Anima;* verum nec ad hunc pertinent. Vide *Monitum* praev. in *Edit. cit.* Finis utrobius idem, igitur nihil eorum, quae in quibusdam *Codd.* adtexuntur.

VIII. fol. 63. p. 2. ut e calce petendum: *Tractatus magistri Adeurandini ordinis predicatorum qui dicitur Scala.* Extat etiam in *Bibliotheca Basileensi*, eumque memorans *Theoph. Spizelius* in *sacris Bibliothecar. Arcan.* p. 17. credidit autorem dictum fuisse *Aldebrandinum* (ita enim scribendum) *de Scala*, sed perperam. Audi ipsum *Tractatum* mox sub principio: *continet enim fides duodecim articulos quasi XII. gradus ex quibus spiritualis scala componitur iuxta illud apostoli. Hec est scala quam uidit Jacob &c.* Et iterum: *Circa scalam per quam debemus ascendere primus gradus est necessarius cuilibet christiano, est ille quem beatus petrus posuit dicens. Credo in unum Deum &c.* Ita reliqui XI. Gradus ponuntur a reliquis Apostolis addendo, ut quorundam fuit opinio, viritim unum Symbolo Articulum. Igitur *Tractatus* inscribendus est *Scala Fidei, five de Articulis Fidei;* horum enim est *Expositio.* Init: *Funiculus*

P p p tri-

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 4686

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

963

C O D I C E S

964

triplex difficile rumpitur. Funiculus quo a terra trahimur ad celum est fides spes caritas &c. et clauditur: ad sedes sidereas transferuntur. Ad quas nos perducat Deus Amen. Rarissimus certe est, et praeter Spizelium a solo Laur. Pignon memoratus, qui Autorem Lombardum vocat, et cui nec Mazzuchellius, neque ipsi Bibliothecarii Ord. T. I. p. 681. quidquam addere potuere. Ante Seculum XV. scripsisse vel Codex noster loquitur.

IX. fol. 109. *Incipit Quadruplicata. Quid hoc? Apologorum Moralium Libri IV. quos olim e Codice Corviniano Viennae 1630. I 2. editos nimium facile Cyrillo cuidam adtribuit Balt. Corderius e Graeco versos ratus, et nos non semel et hoc, et superiore Vol. retulimus. Textus hic integer est, sed dictio frequenter variat. Praefatio orditur: Secundum Aristotelis sententiam in problematibus suis. Quoniam quid in exemplis addiscendo gaudeant omnes, in disciplinis moralibus hoc tamen amplius placet &c. Cum de Autore nihil dum certi habeamus, advertit me tamen L. III. *Apologus* 23. nobis fol. 140. p. 2. edit. Corder. p. 265. qui incipit: Semper inundanti Danubio sic locutum est aequor. et finit: Quibus didis magis Danubius redundavit. Quid non Rhenus, Tiberis, Rhodanus &c. nisi quod Danubii ripas adcoluit Autor?*

CCCCXVI.

Codex membraneus lat. Sec. R. 51 XII. Folior. 66. f. min. eleganter exaratus, coloribus distinctus, et Bibliothecae a 1721. oblatus a Thoma M. Alfano O. P. de quo Mazzuchellius Scrift. d'Italia Vol. I. P. 1. continet sequentia: I. *Incipit. Cur Deus Homo. Liber Anselmi Cantuariensis Archiepiscopi. Initium: Sepe et studiosissime a multis rogatus sum &c. Absque Librorum aut Capitum indicatione nobis decurrit; Pars tamen altera: Rationalem naturam a Deo factam esse &c. unciali litera distinguitur. Lectio contenta cum edit. Paris. 1721. p. 74. f. raro ab ea differt. C. 1. pro sufficere debeat Codex habet sufficere credebatur. Clausula miniata: Explicit liber cur deus homo.*

II. fol. 37. p. 2. *Incipiunt sententię quorundam philosophorum. Sumendum amplissime. Initium enim a Cicerone: Nulle sunt occultiores insidię, quam hę que latent in simulatione officii. Sequuntur Graeci, corruptis etiam nominibus, ut Menefrānes, Vias peregrinēs, pro Menecrate et Biante Prieneo. Praecepta Pythagorica: Stateram ne transfilias (Ζυγον μη περιβαλλειν) addita expositione: id est, ne pretergrediaris iusticiam &c. nobis inscripta sunt Enigmata aristotelis, fortasse, quia hic ea quondam exposuit. Deinceps Seneca magnam facit paginam, non tantum promiscuis sententiis, sed etiam ad capita revocatis, puta: de continentia, prudentia, magnanimitate, &c.*